

De adel bezwijkt onder USB-sticks van dj's

'Il Gattopardo' in de blender

'Wij gaan rustig ten onder', zijn de laatste berustende woorden van Don Fabrizio in 'Le Pretenza', de komisch-kritische bewerking die Jan Hulst en Kasper Tarenskeen maakten van 'Il Gattopardo', de roman uit 1958 van Giuseppe di Tomasi di Lam-pedusa, vooral bekend door de film die Luigi Visconti er in 1963 van maakte.

De kern van het verhaal bleef en aan de film herinnert het meters-hoge portret van Claudia Cardinale, 'geschilderd door Don Visconti', dat de deftige salon siert. Maar de rest gooiden de theatermakers in de blender en maakten er een komische cocktail met een bitter randje van. Waar het in het origineel om de ondergang van de adel draait, werd dat in hun bewerking de ondergang van cultuur die het aflegt tegen goedkoop vermaak.

Hulst en Tarenskeen beperkten drastisch het aantal personages, sneden in het verhaal en hielden alleen de vergeefse strijd van de adel over, verbeeld in de persoon van Don Fabrizio. Op Sicilië leidt hij een rustig en comfortabel leventje, maar de nieuwe tijd ruikt op. In de verte naderen de troepen van Garibaldi die van al die kleine stadstaatjes één land wil maken en de macht aan het volk wil geven.

Oude man

Don Fabrizio, door Kees Hulst mooi neergezet als een weerloze oude man die de ontwikkelingen duidelijk boven het hoofd gaan, weet er niet goed raad mee. „Al die stadstaatjes zijn toch pittoresk.”

Zuchtend en steunend keert hij

Kees Hulst als de oude weerloze man Don Fabrizio in 'La Pretenza'.

FOTO SANNE PEPER

's avonds terug in zijn Siciliaanse palazzo en kreunt: „Ik ben kapot. Ik heb de hele ochtend geld op de armen gegooit.”

En later, als de troepen van Garibaldi al oprukken en in de vorm

van een gigantisch cruiseschip achter de ramen van het palazzo voorbijtrekken, weet hij niet beter te doen dan nog meer geld op de armen te gaan gooien.

In zijn gesprekken met zijn zoon

Paolo (mooi vertederend sullig neergezet door Thomas Höppener) en stiefzoon Tancredi (door Tim Linde amusant vertolkt als een slimme opportunist die met alle winden meewaait) probeert hij grip

Toneel

Recensie

'La Pretenza' met o.a. Valentijn Benard, Thomas Höppener, Kees Hulst en Tim Linde. Tekst en regie: Jan Hulst en Kasper Tarenskeen. Bijgewoond op 20 september in Frascati in Amsterdam. Hier nog te zien t/m 28 september. Ook te zien in o.m.: Toneelschuur, Haarlem (18/10); Theater aan het Spui, Den Haag (6/11). www.frascatitheater.nl

op de situatie te krijgen, maar zij strijden voor een verloren zaak. 'Alles moet veranderen opdat alles hetzelfde blijft'.

Hulst en Tarenskeen leggen de grappen er dik op, iets te dik wellicht. In die 19^e eeuwse salon wordt gediscussieerd over Puccini die het moet afleggen tegen 'jointjesrokkende dj's en USB-sticks', de bisschop is een rel-shop begonnen en Garibaldi (Benno Veenstra) die op het eind ook nog even mag opduiken, is een arrogante eikel die alleen maar op zijn eigen belang uit is. En dat 'ging allemaal superlekker'. En het grote slachtoffer is de gewone man, kok/clown Bendi-go, mooi ingehouden gespeeld door Valentijn Benard.

Het evenwicht tussen ernst en luim dreigt bij al die lol een beetje verloren te gaan. Maar grappig is 'La Pretenza' wel.

Sonja de Jong